

Política Lingüística: repte i oportunitat

BERNAT JOAN I MARÍ

A Bernat Joan i Marí, un dels socis més antics de LLENGUA NACIONAL i membre del Consell Assessor, ha estat nomenat fa poc Secretari General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya en substitució de Miquel Pueyo.

Bernat Joan és eivissenc, doctor en filologia catalana, gran sociòleg i bon escriptor. Des de l'any 2004 fins al mes de juny fou diputat al Parlament Europeu, on presentà diverses iniciatives a favor de la llengua catalana.

Tenim confiança en ell quant a donar un fort impuls a l'ús de la llengua catalana i a l'autoestima del poble català. Per això li hem demanat unes paraules de presentació i un avançament dels projectes més urgents.

Bernat Joan, estrenant el càrrec, amb Miquel Pueyo

En adreçar-me als lectors de LLENGUA NACIONAL, per primera vegada com a secretari de Política Lingüística del Govern de Catalunya, se'm congria una barreja d'alegria, confiança i responsabilitat. Joia perquè en Ramon Sangles, director de LLENGUA NACIONAL, em dóna l'oportunitat, des del primer moment, de poder explicar d'una manera directa i sense intermediaris quines són les nostres intencions al capdavant de Política Lingüística. Confiança, perquè ja he pogut comprovar que comptam amb un equip de gent molt ben preparada a Política Lingüística i, sobretot, amb sectors importants de la nostra societat, minories actives a favor de la llengua catalana, que no defalliran en la tasca ni en la idea. I responsabilitat perquè, en definitiva, són els poders públics, són les institucions i som els qui treballem des d'aquests poders públics els qui tenim la responsabilitat de fer que el procés de normalització lingüística avanci efectivament. Som responsables de les mesures preses, de la bona direcció d'aquestes mesures, de la seua correcta avaluació i de l'execució que necessàriament se n'hagi de fer. I, malgrat la consciència plena que sense una conjunció entre els poders públics i la societat civil no hi ha procés de normalització viable, no podem carregar els neulers a la gent: som les persones amb responsabilitats públiques les qui hem de fer que el procés de normalització de la llengua catalana prosperi.

Actualment la situació sociolingüística en què es troba el català és bastant singular i, en molts aspectes, poc comparable a la d'altres llengües minoritzades d'Europa. El català és una llengua perfectament normativitzada, amb acadèmia pròpia (almenys aquest és el paper que fa l'Institut d'Estudis Catalans), amb presència als mitjans de comunicació, vehicle habitual en una vintena d'universitats de tres comunitats autònomes diferents dins l'Estat espanyol, objecte d'estudi en més de cent universitats arreu del món... Disposa, per tant, de moltes característiques pròpies de les llengües plenament normalitzades.

Ara bé, malgrat totes aquestes circumstàncies, l'ús social de la llengua catalana es troba encara en una situació considerablement precària. No es pot viure normalment en català, com sí que es pot viure en danès a Dinamarca o en suec a Suècia. La incorporació sociolingüística de la població nouvinguda és problemàtica i l'ús informal de la llengua flaqueja en molts àmbits. També existeixen àmbits d'ús formal en què la llengua catalana es troba del tot discriminada (de seguida se'ns acut l'Administració de Justícia o determinats cossos de funcionaris que depenen directament de l'Estat).

Augmentar l'ús social de la llengua, normalitzar-lo, constitueix, doncs, el gran repte que tenim al davant.

Des de la Secretaria de Política Lingüística treballarem fonamentalment en dos eixos bàsics: la dotació d'instruments lingüístics i la dinamització social del procés de normalització.

Pel que fa als instruments, s'està treballant amb el programa d'aprenentatge de català en línia <Parla.cat>, en diversos traductors automàtics, en una unificació de serveis de consultes lingüístiques... i, sobretot, continuarà en marxa la maquinària del Consorci per a la Normalització Lingüística, que s'encarrega de les necessitats de formació en llengua catalana de la població adulta d'arreu de Catalunya.

Quant a la dinamització social, donarem un nou impuls al programa Voluntaris per la Llengua, a fi i efecte de doblar l'any 2008 el nombre de parelles lingüístiques que teníem ara fa un any, el 2006. Pretenem, així mateix, donar suport a la xarxa cívica d'associacions a favor de la llengua, amb les quals col·laborarem estretament des de la Secretaria de Política Lingüística. I, per descomptat, farem tot el possible perquè es faciliti l'acolliment lingüístic de la població nouvinguda, alhora que treballarem també per l'autocentrament dels catalanoparlants i per un canvi d'hàbits lingüístics en la nostra societat que afavoreixi l'ús normal de la nostra llengua nacional. ♦